

عنوان مقاله:

روابط بینامتنی دعای چهل و چهارم صحیفه سجادیه (دعا در آغاز ماه رمضان) با قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 9، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بی بی سادات رضی بهابادی - دانشیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

فتحیه فتاحی زاده - استاد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

لیلا مرتاض - کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظریه بینامتنیت رویکردی است که روابط بین متون و چگونگی ارتباط بین آنها را بررسی می‌کند. در این رویکرد دلالت‌های گوناگون متون در فضای متون دیگر آشکار می‌شود. کاربرد این نظریه در مطالعات دینی در تبیین پیوند عمیق قرآن و عترت است. در این پژوهش دعای چهل و چهارم صحیفه سجادیه با موضوع آغاز ماه رمضان در دو سطح لایه‌های ظاهری و باطنی متن بررسی و تبیین می‌شود. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی به دنبال کشف افق معنایی جدید از این دعا است. روابط بینامتنی با سه گونه ساختاری و مضمونی و واژگانی پیگیری شده است. نتایج به دست آمده از پژوهش، گویای آن است که حضرت در طول این دعا از ساختارهای مختلف قرآنی در موضوعاتی همچون نزول قرآن در ماه رمضان و شب قدر، درخواست ملحق شدن به بندگان صالح، حمد خداوند بر نعمت هدایت و غیره بهره برده‌اند به گونه‌ای که قرآن در درخواست‌هایشان تجلی یافته است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، امام سجاد(ع)، دعای چهل و چهارم صحیفه سجادیه، روابط بینامتنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161508>

